YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

12 päivänä lokakuuta 2000 *

Asiassa C-480/98,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään valtionasiamies R. Silva de Lapuerta, prosessiosoite Luxemburgissa Espanjan suurlähetystö, 4—6 boulevard Emmanuel Servais,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja G. Rozet ja oikeudellisen yksikön virkamies R. Vidal Puig, prosessiosoite Luxemburgissa c/o saman yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

jossa kantaja vaatii Espanjan myöntämästä tuesta Magefesa-yhtymälle ja sen seuraajille 14 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/509/EY (EYVL 1999, L 198, s. 15) kumoamista,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja V. Skouris,

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 13.4.2000 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 8.6.2000 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Espanjan kuningaskunta on yhteisöjen tuomioistuimeen 28.12.1998 jättämällään kanteella vaatinut EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Espanjan myöntämästä tuesta Magefesa-yhtymälle ja sen seuraajille 14 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/509/EY (EYVL 1999, L 198, s. 15; jäljempänä riidanalainen päätös).

Asian tausta ja tosiseikat

2 Magefesa-konserni on Espanjassa hyvin tunnettu tuottaja, jonka yritykset ja seuraajayritykset valmistavat kotitaloustarvikkeita, kuten painekattiloita, paistinpannuja ja ruokailuvälineitä ruostumattomasta teräksestä.

3 Vuoteen 1983 asti Magefesa-konsernilla oli merkittävä osuus Espanjan markkinoista. Tämän jälkeen sillä alkoi olla taloudellisia vaikeuksia. Vuodesta 1984 lähtien se ryhmittyi monimuotoiseksi verkostoksi, joka muodostui kahdesta holdingyhtiöstä (Magefesa, joka käsitti emoyhtiö Magefesan ja Cunosa-, Migsa-, Indosa-, Udala- ja Las Mimosas -nimiset teollisuusyritykset, sekä Licasa, joka käsitti Licasa Patrimonial-, Gursa-, Albersa- ja Licasa Industrial -nimiset yhtiöt) ja kaupallisesta yhteenliittymästä (Agrupación de Empresas Magefesa, johon monet edellä mainituista yhtiöistä eli Magefesa, Cunosa, Migsa, Indosa ja Gursa kuuluivat).

4 Vuoden 1985 lopulla Magefesa-konserni oli konkurssin partaalla. Estääkseen liiketoimintansa lakkaamisen se uskoi hallintonsa järjestämisen yksityiselle asiantuntijayhtiölle Gestiberille. Tämä yhtiö ehdotti toimintasuunnitelmaa, jonka mukaan henkilöstöä vähennettäisiin ja keskushallitus sekä Baskimaan, Kantab-

rian ja Andalusian itsehallintoalueet, joissa konsernin eri tehtaat sijaitsivat, myöntäisivät tukea. Näiden kolmen itsehallintoalueen hallitukset perustivat kolme väliyhtiötä eli Ficodesan, Gemacasan ja Manufacturas Damman, joiden tehtävänä oli valvoa tuen käyttöä ja taata Magefesa-konsernin yritysten toiminta estämällä velkojia saamasta saataviensa maksua näiden yritysten rahoitusvaroista ja vaihto-omaisuudesta.

5 Vuonna 1987 komissiolle kanneltiin Magefesa-konsernille myönnetystä valtiontuesta. Komissio aloitti EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa (josta on tullut EY 88 artiklan 2 kohta) tarkoitetun menettelyn ja totesi Espanjan hallituksen ja useiden itsehallintoalueiden hallitusten myöntämästä tuesta ruostumattomasta teräksestä valmistettujen keittiötarvikkeiden ja pienkodinkoneiden tuottajalle Magefesalle 20 päivänä joulukuuta 1989 tekemällään päätöksellä 91/1/ETY (EYVL 1991, L 5, s. 18) seuraavat tuet lainvastaisiksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi:

— yhteensä 1 580 miljoonan Espanjan pesetan (ESP) takaukset lainoille

— tavallisista markkinaehdoista poikkeava 2 085 miljoonan ESP:n suuruinen laina

— yhteensä 1 095 miljoonaa ESP tukia, joita ei tarvitse maksaa takaisin

— korkotukilaina, jonka määrä on arviolta 9 miljoonaa ESP.

6 Samalla päätöksellä Espanjan viranomaisia kehotettiin peruuttamaan lainoille annetut takaukset, muuttamaan alhaisella korolla myönnetyt lainat markkinaehtoisiksi ja perimään takaisin tuet, joihin ei kuulu takaisinmaksuvelvoitetta.

7 Vuonna 1997 komissiolle toimitettiin seitsemän kantelua, jotka koskivat Magefesa-konsernin yritysten saamaa etua siitä, ettei vuonna 1989 lainvastaiseksi todettua tukea ollut peritty takaisin, ja siitä, etteivät ne olleet täyttäneet taloudellisia ja verotuksellisia velvoitteitaan. Komissio päätti aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn näille yrityksille tai niiden vuodesta 1989 lähtien tulleille seuraajille myönnetystä tuesta (ks. tiedonanto 97/C 330/02 — EYVL 1997, C 330, s. 2).

8 Kantelujen toimittamisen aikaan tietyt konsernin yritykset oli asetettu konkurssiin (Magefesa, Indosa, Cunosa), kun taas toisilla ei ollut toimintaa (Migsa, Gursa). Myös väliyhtiöistä Ficodesa oli asetettu konkurssiin, kun taas Gemacasalla ja Manufacturas Dammalla ei ollut toimintaa. Agrupación de Empresas Magefesan kaupallinen yhteenliittymä oli puolestaan purettu. Lisäksi Indosan konkurssipesän hoitaja oli perustanut CMD-nimisen yhtiön (Compañia de Menaje Doméstico) tämän konsernin ainoan vielä toiminnassa olleen yrityksen tuotannon markkinointia varten. Osa kolmen muun tuotantoyrityksen (Cunosa, Migsa ja Gursa) entisistä työntekijöistä oli perustanut LCC-, Idisur- ja Vitrinor-nimiset yhtiöt.

9 Menettelyn päätteeksi komissio totesi 14.10.1998 tekemällään, 29.10.1998 Espanjan hallitukselle tiedoksi antamallaan ja 30.7.1999 julkaistulla riidanalaisella päätöksellä lainvastaisiksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi ne tuet, jotka muodostuivat jatkuvasta verojen ja sosiaaliturvamaksujen laiminlyönnistä ja joista hyötyivät

— Indosa ja Cunosa niiden konkurssiin asettamiseen asti

— Migsa ja Gursa niiden toiminnan keskeytymiseen asti

— Indosa sen konkurssiin asettamisesta lähtien toukokuuhun 1997 asti.

10 Samalla päätöksellä Espanjan viranomaisia kehotettiin toteuttamaan toimenpiteet tuen perimiseksi takaisin tuensaajilta, ja siinä täsmennettiin, että takaisinperittävään tukeen on lisättävä korko tuen myöntämispäivästä sen todelliseen takaisinmaksupäivään asti.

11 Espanjan kuningaskunta nosti tästä päätöksestä kumoamiskanteen.

Kanneperusteet

12 Espanjan kuningaskunta on esittänyt kanteensa tueksi neljä kanneperustetta, jotka koskevat EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 87 artiklan 1 kohta) rikkomista, oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista, riidanalaisen päätöksen perustelematta jättämistä ja lisäksi korkojen maksamista koskevan vaatimuksen mahdottomuutta.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan rikkomista koskeva kanneperuste

13 Espanjan kuningaskunta väittää, että komissio on soveltanut väärin perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohtaa, kun se on katsonut, että Indosan, Cunosan, Migsan ja Gursan maksamatta jättämät sosiaaliturvamaksut ja verot merkitsisivät yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea. Espanjan kuningaskunnan mukaan tilanne johtuu yleisestä lainsäädännöstä, jota sovelletaan kaikkiin selvitystilassa tai konkurssissa oleviin yrityksiin tai yrityksiin, joilla on maksamattomia sosiaaliturvamaksuja tai verovelkoja. Se täsmentää kuitenkin, että julkisella tai yksityisellä velkojalla ei ole velvollisuutta vaatia tällaisen yrityksen konkurssiin tai selvitystilaan asettamista. Indosalle, Cunosalle, Migsalle ja Gursalle ei ole myöskään annettu mitään etua valtion varoista, koska niille ei ole annettu velkoja anteeksi ja koska kyseiset viranomaiset ovat käyttäneet kaikki lailliset oikeuskeinot saataviensa perimiseksi.

14 Komissio katsoo päinvastoin, että asiassa ei ole kysymys Espanjan lainsäädännöstä vaan siitä, että Magefesa-konsernin yritykset ovat systemaattisesti jättäneet maksamatta tiettyjä velkoja. Komission mukaan Espanjan viranomaiset eivät ole käyttäneet kaikkia laillisia keinoja näiden velkojen perimiseksi.

15 Perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

16 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa ei tehdä eroa valtioiden toimenpiteiden syiden tai tavoitteiden

perusteella vaan niiden vaikutusten perusteella (ks. mm. asia 173/73, Italia v. komissio, tuomio 2.7.1974, Kok. 1974, s. 709, 27 kohta ja asia C-241/94, Ranska v. komissio, tuomio 26.9.1996, Kok. 1996, s. I-4551, 20 kohta).

17 Kyseisten viranomaisten näiden yritysten osalta toteuttamia toimenpiteitä ei näin ollen voida suoralta kädeltä olla pitämättä perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitettuna valtiontukena pelkästään sillä perusteella, että Espanjan hallituksen mainitsemaa kansallista lainsäädäntöä sovelletaan kaikkiin selvitystilassa tai konkurssissa oleviin yrityksiin tai yrityksiin, joilla on maksamattomia sosiaaliturvamaksuja tai verovelkoja.

18 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut taloudellisissa vaikeuksissa olevien suuryritysten erityishallintoa koskevasta Italian järjestelmästä asiassa C-200/97, Ecotrade, 1.12.1998 antamansa tuomion (Kok. 1998, s. I-7907) 36 kohdassa, perusteeksi sille, että selvitystilaa ja konkurssia koskevaa lainsäädäntöä on pidettävä tukena, ei riitä se, että valtio saattaa menettää verovaroja soveltaessaan yritykseen tätä lainsäädäntöään. Tällainen seuraus aiheutuu nimittäin välttämättä kaikista sellaisista sääntelyistä, joissa vahvistetaan puitteet maksukyvyttömän yrityksen ja sen velkojien välisten suhteiden järjestämiselle, eikä tästä voida automaattisesti päätellä, että kyseisestä sääntelystä aiheutuu lisäkustannuksia, joista julkinen valta vastaa suoraan tai välillisesti niin, että tällä annetaan kyseisille yrityksille tietty etu (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-72/91 ja C-73/91 Sloman Neptun, tuomio 17.3.1993, Kok. 1993, s. I-887, 21 kohta).

19 Sitä vastoin tällainen etu voi perustua tiettyihin toimenpiteisiin tai — kuten komissio väittää — jopa asianomaisten viranomaisten erityisissä olosuhteissa toteuttamatta jättämiin toimenpiteisiin.

20 Vaikka Espanjan hallitus väittää, että viranomaiset olisivat käyttäneet kaikki lailliset keinot saadakseen Magefesa-konsernin yritykset maksamaan velkansa,

asiakirja-aineistosta kuitenkin ilmenee, että kyseiset yritykset ovat jatkaneet toimintaansa useiden vuosien ajan noudattamatta verotuksellisia ja sosiaaliturvaan liittyviä velvoitteitaan. Vaikka toiset niistä on lopulta asetettu konkurssiin yksityisten velkojien eikä viranomaisten hakemuksesta, yksi niistä eli Indosa on saanut luvan ilmeisesti ehdoitta, velkojien vastustamatta ja oikeusviranomaisten puuttumatta jatkaa toimintaansa konkurssiin asettamisen jälkeen, ja tästä syystä sille on syntynyt uusia velkoja, joista se on suorittanut vain vähäisen osan.

21 Näin ollen komissio on perustellusti katsonut, että tässä yksittäistapauksessa se, että Indosa, Cunosa, Migsa ja Gursa eivät ole maksaneet veroja ja sosiaaliturvamaksuja riidanalaisessa päätöksessä tarkoitettuina ajanjaksoina, merkitsi perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lainvastaista ja yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea.

22 Tämän vuoksi ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

Oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista koskeva kanneperuste

23 Espanjan hallitus katsoo, että komissio on esillä olevassa asiassa loukannut oikeusvarmuuden periaatetta, kun se on todennut lainvastaiseksi tuen, jonka määrää sillä ei ole tiedossa, ja kun se on velvoittanut tuen takaisinperimiseen tietämättä summaa, joka olisi palautettava.

24 Komissio väittää sen sijaan, että riidanalainen päätös ei jätä epäselvyyttä siitä, mitkä toimenpiteet muodostavat kyseessä olevan tuen tai minä ajanjaksoina ne

on toteutettu. Komissio katsoo myös, ettei sillä ole velvollisuutta määritellä palautettavan tuen määrää, kun sen laskeminen edellyttää kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen seikkojen huomioonottamista.

25 Tältä osin huomattava, ettei yhdessäkään yhteisön oikeuden säännöksessä edellytetä, että komissio vahvistaisi palautettavan tuen tarkan määrän määrätessään yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todetun tuen palauttamisesta. Riittää, että komission päätökseen sisältyy seikat, joiden avulla sen adressaatti voi itse määritellä tämän määrän ilman kohtuuttomia vaikeuksia (ks. vastaavasti asia 102/87, Ranska v. komissio, tuomio 13.7.1988, Kok. 1988, s. 4067, 33 kohta).

26 Komissio voi siten asianmukaisesti todeta pelkästään kyseessä olevan tuen takaisinmaksuvelvoitteen ja jättää kansallisten viranomaisten tehtäväksi palautettavan tuen tarkan määrän laskemisen, kun esillä olevan asian tavoin laskutoimitus edellyttää sellaisten vero- tai sosiaaliturvajärjestelmien huomioonottamista, joiden yksityiskohtaisesta soveltamisesta on säädetty kansallisessa lainsäädännössä.

27 Toinen kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Riidanalaisen päätöksen perustelematta jättämistä koskeva kanneperuste

28 Espanjan hallitus katsoo, että komissio ei ole esittänyt riidanalaisessa päätöksessä perusteluja sille, miten neljän sellaisen yrityksen, joista kaksi on konkurssissa ja

kaksi muuta keskeyttänyt toimintansa, tarkemmin määrittelemättömien verojen ja sosiaaliturvamaksujen maksamatta jättäminen vaikuttaa yhteisön sisäiseen kauppaan, vääristää kilpailua ja merkitsee yhteismarkkinoille soveltumatonta valtiontukea.

29 Komissio väittää, että vaikka riidanalaiseen päätökseen ei sisälly täydellistä arviota myönnetystä tuesta, siinä korostetaan kussakin tapauksessa maksettavaksi erääntyneiden summien huomattavaa määrää, joka voi siis selvästi vaikuttaa kilpailuun.

30 Riidanalaisesta päätöksestä ilmenee, että komissio on päätöksen perustelujen VII kohdassa, jonka otsikkona on "Oikeudellinen arvio", analysoinut Magefesa-konsernin yritysten toiminnan vaikutusta kotitaloustarvikkeiden markkinoihin ja niiden yhteisön sisäiseen kauppaan. Tässä tarkoituksessa komissio on selvittänyt päätöksessä 91/1/ETY yhteismarkkinoille soveltumattomaksi todetun tuen takaisinperimisen todelliset edellytykset ja sen, että kyseisen päätöksen jälkeen on edelleen myönnetty uutta tukea, sekä syyt, joiden vuoksi tähän tukeen ei voida soveltaa poikkeuksia, joista määrätään perustamissopimuksessa ja komission tiedonannossa 94/C 368/05, jonka otsikkona on "Vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen myönnettävää valtiontukea koskevat yhteisön suuntaviivat" (EYVL 1994, C 368, s. 12). Tällä tavoin toimiessaan komissio on perustellut riittävästi päätöksensä, jossa se on todennut tuen lainvastaiseksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi.

31 Tästä seuraa, että kolmas kanneperuste on hylättävä.

Korkojen maksamista koskevan vaatimuksen mahdottomuutta koskeva kanneperuste

32 Espanjan hallitus väittää, että kun konkurssiin asetettuja yrityksiä velvoitetaan maksamaan riidanalainen tuki takaisin, niitä ei voi vaatia maksamaan korkoja. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan lainvastaisen tuen takaisinperinnän on tapahduttava kansallisen oikeuden menettelysääntöjen mukaisesti. Espanjan kauppalain mukaan konkurssiin asetettujen yritysten velat eivät voi juosta korkoa.

33 Komissio huomauttaa, että Espanjan kauppalaissa ei estetä Migsan ja Gursan korkojen perimistä, sillä niitä ei ole asetettu konkurssiin, eikä myöskään Indosan ja Cunosan konkurssiin asettamiseen saakka erääntyneiden korkojen perimistä. Komissio toteaa lisäksi, että kyseisessä laissa ei estetä Indosan konkurssiin asettamisen jälkeen erääntyneille veroveloille ja sosiaaliturvamaksuille kertyneiden korkojen maksamista, koska tämä yritys on velvollinen maksamaan nämä verot ja maksut toimintansa jatkamisen vuoksi. Komissio katsoo, että lainvastaisen tuen takaisinperimistä koskeva velvollisuus perustuu joka tapauksessa aineelliseen eikä menettelylliseen säännökseen, joka on etusijalla kaikkiin sen kanssa ristiriidassa oleviin kansallisiin säännöksiin nähden, ja että yhteisön oikeuskäytännön mukaan riidanalaisten summien takaisinperintä korkoineen on ainoa asianmukainen keino korjata tuen aiheuttamat vääristymät.

34 Tältä osin on todettava, että vaikka laittomasti myönnetyn tuen takaisinperimisen, jolla pyritään aikaisemman tilanteen palauttamiseen, on lähtökohtaisesti tapahduttava kansallisten menettelysäännösten mukaisesti, näitä säännöksiä on sovellettava siten, ettei yhteisön oikeudessa edellytettyä takaisinperimistä tehdä käytännössä mahdottomaksi (ks. mm. asia C-142/87, Belgia v. komissio, ns. Tubemeuse-tapaus, tuomio 21.3.1990, Kok. 1990, s. I-959, 61 kohta).

35 Asiaa koskevan oikeuskäytännön mukaan aikaisemman tilanteen palauttamista koskeva tavoite on saavutettu, kun tuensaaja on palauttanut kysymyksessä ole-

van valtiontuen, tarvittaessa viivästyskorkoineen, sillä tämän palauttamisen seurauksena tuensaaja menettää kilpailijoihinsa nähden saamansa edun (ks. asia C-348/93, komissio v. Italia, tuomio 4.4.1995, Kok. 1995, s. I-673, 26 ja 27 kohta). Tältä osin on todettava, että se, ettei lainvastaisesti myönnettyjä summia takaisin perittäessä ole vaadittu näille summille korkoa, merkitsee sitä, että kyseinen yritys saa pitää korottoman lainan muodossa saamansa liitännäisen taloudellisen edun.

36 Asiassa sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä kuitenkin täsmennetään, että konkurssiin asetettujen yritysten velat lakkaavat juoksemasta korkoa konkurssiin asettamispäivästä lähtien. Tällainen sääntö, joka on perusteltu velkojien yhteisellä intressillä siitä, ettei konkurssissa olevan yrityksen varoihin kohdistu uusia velvoitteita, jotka voivat pahentaa sen tilannetta, soveltuu erotuksetta kaikkiin yksityisiin tai julkisiin velkojiin kaikissa tällaisissa menettelyissä.

37 Kun otetaan huomioon tämän lainsäädännön tavoite, se, ettei sen soveltamiseen liity syrjintää, ja se, että se koskee ainoastaan ennen konkurssiin asettamista lainvastaisesti maksetun tuen korkoja, jotka ovat erääntyneet konkurssiin asettamisen jälkeen, tämän lainsäädännön ei voida katsoa tekevän yhteisön oikeudessa edellytettyä tuen takaisinperimistä käytännössä mahdottomaksi.

38 Näin ollen, vaikka komissio on voinut perustellusti vaatia riidanalaisessa päätöksessä, että kyseiset summat on perittävä takaisin korkoineen tuen myöntämispäivästä sen todelliseen takaisinmaksupäivään asti, se on asiaa koskeva Espanjan lainsäädäntö huomioon ottaen virheellisesti sisällyttänyt tähän vaatimukseen ennen Indosan ja Cunosan konkurssiin asettamista lainvastaisesti myönnetyn tuen korot, jotka ovat erääntyneet konkurssiin asettamisen jälkeen.

39 Näin ollen riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin siinä velvoitetaan takaisinperittävien summien osalta perimään ennen Indosan ja Cunosan konkurssiin asettamista lainvastaisesti myönnetyn tuen korot, jotka ovat erääntyneet konkurssiin asettamisen jälkeen, ja muilta osin kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

40 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Espanjan kuningaskunta on hävinnyt useimmat kanneperusteistaan, se on velvoitettava korvaamaan omien oikeudenkäyntikulujensa lisäksi kolme neljäsosaa komission oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Espanjan myöntämästä tuesta Magefesa-yhtymälle ja sen seuraajille 14 päivänä lokakuuta 1998 tehty komission päätös 1999/509/EY kumotaan siltä**

osin kuin siinä velvoitetaan takaisinperittävien summien osalta perimään ennen Indosan ja Cunosan konkurssiin asettamista lainvastaisesti myönnetyn tuen korot, jotka ovat erääntyneet konkurssiin asettamisen jälkeen.

2) **Kanne hylätään muilta osin.**

3) **Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan omien oikeudenkäyntikulujensa lisäksi kolme neljäsosaa Euroopan yhteisöjen komission oikeudenkäyntikuluista.**

Gulmann Puissochet Skouris

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä lokakuuta 2000.

R. Grass C. Gulmann

kirjaaja kuudennen jaoston puheenjohtaja